I

(Mededelingen)

RAAD

RESOLUTIE VAN DE RAAD EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LID-STATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN

van 8 juli 1991

betreffende de verbetering van de onderlinge hulp tussen Lid-Staten bij natuurrampen en technische rampen

(91/C 198/01)

DE RAAD EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LID-STATEN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,

Herinnerend aan hun resoluties van 25 juni 1987 betreffende de instelling van communautaire samenwerking op het gebied van de civiele bescherming (1), van 13 februari 1989 betreffende de nieuwe ontwikkelingen van de communautaire samenwerking op het gebied van de burgerbescherming (2) en van 23 november 1990 betreffende de communautaire samenwerking op het gebied van de civiele bescherming (3);

Herinnerend aan hun resolutie van 23 november 1990 betreffende de verbetering van de onderlinge hulp tussen Lid-Staten bij natuurrampen of rampen ten gevolge van menselijk optreden (4);

Eraan herinnerend dat overeenkomstig punt 2 van de resolutie van 25 juni 1987 een netwerk van contactpersonen in de Lid-Staten en bij de Commissie is opgericht, opdat met behulp van de ingewonnen informatie een beter inzicht kan worden verkregen in het potentieel van elke Lid-Staat om in geval van rampen hulp te kunnen verlenen, waardoor dit potentieel beter en sneller zal kunnen worden gebruikt;

Overwegende dat de Commissie een vademecum van de civiele bescherming heeft opgesteld waarin onder andere een inventaris is opgenomen van de hulpverleningsmiddelen die in geval van nood in de Lid-Staten beschikbaar zijn;

Zich ervan bewust dat zich in de Lid-Staten natuurrampen of technische rampen kunnen voordoen en in het besef van de noodzaak de onderlinge hulp in dergelijke gevallen te verbeteren;

Geleid door de wens om de communautaire samenwerking op het gebied van de civiele bescherming door een grotere onderlinge hulp tussen de Lid-Staten te versterken;

Overwegende het nut van bilaterale en multilaterale overeenkomsten inzake samenwerking op het gebied van de civiele bescherming en zulks meer in het bijzonder ter verbetering van de onderlinge hulp bij natuurrampen of technische rampen;

Overwegende dat de onderhavige resolutie niets mag afdoen aan de wederzijdse rechten en verplichtingen van de Lid-Staten die partij zijn bij bilaterale, multilaterale of internationale overeenkomsten inzake aangelegenheden waarop de onderhavige resolutie betrekking heeft, noch aan de relevante communautaire wetgeving; dat zij bovendien geen afbreuk mag doen aan de nationale bepalingen inzake schadeloosstelling,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

1. De Lid-Staten verlenen op verzoek van een andere Lid-Staat, alle nodige hulp die zij mogelijk achten en ter beschikking hebben indien zich op het grondgebied van de verzoekende Lid-Staat een ramp voordoet met ernstige schade aan of gevolgen voor de fysieke veiligheid van personen, goederen en het milieu, en waarbij de eigen hulpverleningsmogelijkheden duidelijk ontoereikend blijken.

2. Vindt er een ramp plaats, dan wordt hulp verleend door zo snel mogelijk hulpbrigades naar de plaats van de ramp te zenden, die voorzien zijn van uitrusting en hulpgoederen om personen te redden en te beschermen en goederen en het milieu te beschermen.

   Deze hulpbrigades moeten gedurende ten minste achtenveertig uur geheel zelfstandig met behulp van hun eigen logistieke voorzieningen ter plaatse kun-

(1) PB nr. C 176 van 4. 7. 1987, blz. 1.
(2) PB nr. C 44 van 23. 2. 1989, blz. 3.
(3) PB nr. C 315 van 14. 12. 1990, blz. 1.
(4) PB nr. C 315 van 14. 12. 1990, blz. 3.

nen opereren. Wanneer hun reserves zijn opgebruikt zorgt de verzoekende Lid-Staat ervoor dat deze brigades worden bevoorraad met levensmiddelen en dat hun uitrusting op de normale wijze wordt aangevuld.

3. De algemene leiding van de hulpverlening valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staat die om hulp verzoek („verzoekende Lid-Staat"). De autoriteiten van de verzoekende Lid-Staat geven de hulpbrigades instructies voor de door hen te verrichten taken en bakenen de eventuele grenzen daarvan af, zonder zich evenwel te bemoeien met de details van de uitvoering, welke onder de verantwoordelijkheid valt van degene die hiertoe door de hulpverlenende Lid-Staat („helpende Lid-Staat") is aangewezen.

4. De verzoekende Lid-Staat neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de leden van de hulpbrigade van de helpende Lid-Staat te waarborgen.

5. Met het oog op het welslagen van de hulpverlening hebben de hulpbrigades toegang tot alle plaatsen waar hun bijstand vereist is, zulks overeenkomstig de instructies van de met de hulpverlening belaste autoriteiten. De verzoekende Lid-Staat moet de omstandigheden scheppen waaronder de voor bijstand benodigde middelen kunnen worden ingezet en deze Staat moet er voor zorgen dat de verbindingen gewaarborgd zijn.

   De verzoekende Lid-Staat bekijkt via welke procedure zo snel mogelijk de nodige machtigingen kunnen worden verkregen, met name voor uitzonderlijk vervoer, bij voorbeeld door gratis gebruik mogelijk te maken van infrastructuren waarvoor normaliter doorvoerrechten, tolgelden of toegangsrechten tot havens en luchthavens verschuldigd zijn.

6. Met het oog op een snelle en doeltreffende hulpverlening, beperken de verzoekende Lid-Staten en in voorkomend geval de Lid-Staten van doorvoer zoveel mogelijk de controlevoorschriften en -procedures alsmede de formaliteiten voor toelating tot hun grondgebied van de hulpbrigades, en de voor de uitvoering van hun taak benodigde uitrusting en hulpgoederen met inbegrip van medische goederen en geneesmiddelen.

   Te dien einde zullen, voor zover mogelijk, bij het binnenkomen op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat, of uiterlijk één maand daarna een door de helpende Lid-Staat afgegeven collectieve verklaring met nadere gegevens over de opdracht en de samenstelling van de hulpbrigade, alsmede een volledige lijst van de meegezonden uitrusting en hulpgoederen, worden overgelegd.

7. Elke Lid-Staat verleent ten behoeve van de voor de hulpverlening gebruikte luchtvaartuigen van de andere Lid-Staten, die rechtstreeks aan de hulpverleningsacties deelnemen of hulpmiddelen vervoeren, toestemming om over zijn grondgebied te vliegen en op vooraf bepaalde plaatsen op zijn grondgebied te landen en op te stijgen. Bij het opstellen van het vluchtschema en het uitvoeren van de vluchten worden de regels inzake het luchtverkeer en het gebruik van het luchtruim van de betrokken Lid-Staat in acht genomen.

8. Behoudens een andersluidende regeling tussen de betrokken Lid-Staten, worden de kosten van de door de helpende Lid-Staat verstrekte hulp gedragen door de verzoekende Lid-Staat.

   De helpende Lid-Staat kan, rekening houdend met in het bijzonder de aard van de ramp en de ernst van de door de verzoekende Lid-Staat geleden schade, de gevraagde hulp geheel of gedeeltelijk gratis verlenen.

   De helpende Lid-Staat kan voorts te allen tijde geheel of gedeeltelijk afzien van het recht op vergoeding van de kosten.

   De hulpbrigades van de helpende Lid-Staat worden tijdens de hulpactie in de verzoekende Lid-Staat op diens kosten gehuisvest, verzorgd en, indien hun reserves zijn opgebruikt, opnieuw bevoorraad.

9. Elke Lid-Staat ziet af van enige vordering tot schadevergoeding jegens een andere Lid-Staat in geval van schade aan hun eigen goederen of van schade geleden door hun eigen dienstpersoneel, wanneer deze schade toe te schrijven is aan krachtens deze resolutie verrichte hulpactie, behalve in naar behoren vastgestelde gevallen van opzettelijk aangerichte schade of ernstige nalatigheid.

   Ingeval derden schade lijden ten gevolge van de hulpacties, werken de verzoekende Lid-Staat en de helpende Lid-Staat samen om de vergoeding van de schade te vergemakkelijken.

10. Bij het eind van de hulpverlening brengen de helpende Lid-Staat en de verzoekende Lid-Staat aan de Commissie verslag uit over de gebeurtenissen en de getroffen maatregelen; de Commissie brengt de andere Lid-Staten hiervan op de hoogte.

11. Op gezette tijden of op verzoek van een van de Lid-Staten roept de Commissie de nationale contactpersonen bijeen om de technische en operationele aspecten van de organisatie van de samenwerking krachtens deze resolutie te bespreken. Zo nodig kunnen de nationale contactpersonen zich laten bijstaan door deskundigen.

De Commissie roept, na iedere krachtens deze resolutie uitgevoerde hulpactie, de nationale contactpersonen bijeen ten einde hieruit lering te trekken.

De Commissie onderzoekt ook samen met de nationale contactpersonen de mogelijkheid om een opleidingsprogramma ten uitvoer te leggen ten behoeve van degenen die verantwoordelijk zijn voor hulpacties ten einde de onderlinge hulp bij rampen te verbeteren.

12. Voor de toepassing van deze resolutie wijzen de Lid-Staten de bevoegde autoriteiten aan en stellen zij de Commissie hiervan in kennis.